

[Estrup]

Vi vil altså gerne være med til at kigge på lovforslaget i udvalget, men jeg tror, man må sige, at en række af tingene skal ligge lidt og vente på, at vi får nogle flere erfaringer.

Birgith Mogensen (CD):

I hr. Maisteds lovforslag nr. L 174 finder jeg mange ændringsideer, punkter og argumenter, som jeg tidligere har fremsat her i salen, på møder og i enkelte artikler. Vi er ikke enige om visse detaljer, men i hovedsagen er der ingen forskel i forhold til vor mening, nemlig at konkursloven individuelt og samfundsøkonomisk tænkt i høj grad trænger til væsentlige ændringer. De såkaldte nye regler, som trådte i kraft den 1. juli 1984, var kun et bitte skridt ad den rigtige vej.

Naturligvis kan det kun være en subjektiv påstand, når jeg siger, at mange arbejdspladser havde eksisteret i dag, såfremt konkursloven var blevet hovedrepareret for 8-10 år siden, men der er vist ikke mange medborgere i dette land, der vil gå imod denne hypotese. Fakta er jo, at et fåtal af advokater og revisorer har tjent for fedt, når en virksomhed kunne erklæres konkurs.

Her burde det samfundstænkt og i andre henseender være redning af en virksomhed, der gav kurator og hans stab den store præmie, men hidtil er det altså det negative, som er blevet belønnet urimelig højt. Eksempelvis kan nævnes, at konkursvarelagre, inventar og maskiner osv. meget tit er blevet afhændet til beløb, der ligger under en tredjedel af nævnte objekters egentlige værdi. Naturligvis kan ingen forlange, at en jurist skal være en god købmand, men i en paragraf i en ny konkurslov kan det kræves, at kurator skal sørge for, at et konkursbos materielle aktiver skal afhændes af respektive fagmænd, eller hvorfor ikke lade fallenten selv sælge effekterne? Netop han eller hun har bedst kendskab til tingene og markedet og har den største interesse i at sælge bedst muligt.

I øvrigt skal den eventuelle fallent ikke beskikkes en advokat. Han skal selv have lejlighed til at vælge sin advokathjælp.

Et konkursudvalg, hvor halvdelen er skylderens håndgangne mænd eller damer, lyder besnærende retfærdigt, eller et totalt uvildigt udvalg – ja, det kan give problemer, men vi kan jo ikke vige for problemerne, vi må løse dem.

Jeg er ikke tilhænger af betalingsordninger, akkorder eller andre former for gældssaner, hvis der er en rimelig chance for, at virksomheden kan reetableres eller køre videre uden stop. Vi må bort fra mundheldet: lad det falde, som ikke kan stå. Vi må bytte det om med: redde, hvad reddes kan. Kreditorer skal have mest muligt af deres tilgodehavende. Arbejdspladser skal bevares. Underleverandører må ikke trækkes med ned. I praksis viser det sig, at der alt for tit likvideres virksomheder, som havde eller har eksistensberettigelse. Under alle omstændigheder er den dårligste løsning nu den almindeligste, nemlig likvidation med maksimalt ca. 10 pct. til kreditorerne. Meget tit har konkursbehandlingen i forvejen taget 20-30 pct. af virksomhedens aktiver.

Det glæder mig, at størsteparten af Danmarks advokater og domstole i dette land for længst har erkendt fakta. Derfor er jeg ikke i tvivl om, at justitsministeren er positiv, og jeg hilser med tilfredshed, at ministeren iværksætter en høring, som forhåbentlig munder ud i et hurtigt arbejdende udvalg.

Til sidst, men meget vigtigt: dette udvalg skal være så alsidigt sammensat, at både uvildige og en repræsentant for konkurskomiteen skal medvirke. Det vil i realiteten sige, at det siddende udvalg, hvis formand er retspræsident hr. Arildsen, bør tilføjes en smule nyt blod. Når dette udvalg har udarbejdet nogle klare betænkningforslag, vil der være et stærkt grundlag for udarbejdelse af et gennemgribende lovforslag, som hele samfundet kan være tilfreds med.

Det vil sige, at CD ikke på nuværende tidspunkt kan tilslutte sig hr. Maisteds lovforslag.

Poulsgaard (FP):

Ligesom SFs ordfører kan jeg undre mig over, at dette lovforslag ikke bliver behandlet sammen med B 125, men jeg skal da sige – og det gælder begge forslag under ét – at fremskridtspartiet er enig i sigtet i forslagene. Vi mener også, at der er advokater, der har tjent alt for meget og alt for fedt på konkurs, og man har ikke set nok til anden side for at redde de arbejdspladser, der kunne reddes.

Ud fra disse betragtninger kan jeg ikke sige, at vi er 100 pct. enige i det, der er anført af de frie demokrater, men hovedsigtet i